Nönda löppetas wallelik juttu, ja kuñingas ütles: Teie peate mul isse teejuhhiks kasa tullema, kudda muido senna oskan? Ma ollen kül mönda Lätti-maast kuulnud, ka Kura- ja Littuse-maa nimi, Tarto- ning Tarapaik mul mõnikord körwa kostnud, agga Narrika-põesas ja Tölparro-allikas on mul olles teadmata; kas ehk ollete jälle wallet mulle luiskanud? — Reinowadder kostis: „Wai ma teid kaugele juhhatasin? Ollekssin teid Inglis- ehk Turgimaale otsima läkkitanud, siis wõiksite kahhewahhel olla. Miks pärrast teie ni uskmata ollete? Kõik mis tunnistasin on tõest liggimail Lätti-maal leida. Küssige koggokonnas ühhe ehk teise ellaja käest, kas nemad nimetud kohtasi ei tunne?“ Seal kutsuti jänes Argpüks kuninga ette, kes kui awa leht wabbisedes senna astus. Reinowadder üüdis: „Astuge julgest liggemale, teie peate kuningale wandega tunnistama, kas teate kus Narrika põesas ja Tölparro allikas on? Jänes kostis: Tean kül; need kohhad on sures liwa nömmes, Tölparro-allikas seisab Narrika-põesa liggimail. Narrikast kutsutakse sedda kaddaka põesast, kus wanal aeal oinas Kohhekella issa sallamahti klubbimarki rahha teggi kunni tedda kinni wõeti ja Ria turrul kaaki pandi. Ollen seal paljogi külma ja nälga kannatanud, kui mõnekorra karjakoera Krantsi eest senna pakko putkasin. Reinowadder ütles Argpükksile: „Teie wõite ärraminna; kuninga issand on teie teejuhhatamisega rahhul. —

Armas Reinowadder! ütles kuingas lahke sõnaga: ärge pange pahhaks kui äkkilisel meelel teie juttu ei uskund, ja tulge mulle isse teejuhhiks kasa. Kawwal rebbane wastas: „Wägga önnelik olleksin, kui mul wõimalik olleks täna teiega seltsis Lätti-maale minna; agga ei tohhi sedda tehha. Abbenedes pean teile tunnistama, kudda ükskord paasto aeal eksisin ja seläbbi kirriko nuhtluse alla langesin, et mind koggodusest wälja lükkati. Omme enne walget tahtsin Kusalusse minna, kirja ning muid patto andeks palluma. Jõuan sealt wabbandatud taggasi, siis tohhin julgest teie körwas kõndida. Tahhaksin täna sedda tehha, wõiksid mõningad lorriseda: mis pörane luggu se on, meie kuninga issand peab Reinowadderiga sõbrust, kedda isse ilja aea eest surma mõistis, ja kes pealegi kirriko wande al seisab. — Teie näte, armoline kuningas, mõnusam on kui täna teine teisest lahkume.“ — Tõssi kül! ütles kuningas: mul ei tulnud sedda meele. Sõbrus piddamine teiega ei lähhe mul enne korda kunni ennast kirriko nuhtluse alt ollete peastnud. Jänes ehk mõni mu ustaw mees wõib mulle teejuhhiks tulla. Ma annan teile armolikkult lubba, ommiko warra teele minna. Taewas sago teie wagga teekäiki iggapiddi õnnistama, ja aitko teid meeleparrandusele!

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1135